

Festa Major

Sembla que l'opinió general demostra que la Festa Major d'aquest any ha satisfet bastant al públic.

Intentarem fer un breu resum dels actes que ens ajudarà a veure-ho més clar.

La missa major del diumenge, en honor de la nostra patrona Santa Eulàlia i la missa pels difunts, celebrada el dilluns, foren regularment concorregudes.

Passant als actes recreatius, comencem per constatar que el tan tradicional ball, ja no és la diversió massiva d'uns anys enrera, però sembla que encara és imprescindible per la Festa Major.

La comèdia del dilluns «Les delícies de la llar», era bastant divertida, llàstima que no es sentia gens bé, per la falta d'altaveus que no estava previst instal·lar, i també degut a la falta de correcció d'alguna part del públic que amb la seva xerrameca contribuïen a no deixar sentir res.

La cosa va canviar ràpidament, tan bon punt acabada la comèdia. De sobte els altaveus es van posar a cridar de forma impressionant. Havia arribat l'hora de l'actuació de la tan ponderada «Trinca», i com que de fet, canten molt bé i saben fer ressonar els instruments a la perfecció, es va aconseguir fàcilment que el silenci dels espectadors fos perfecte.

El cert és que «La Trinca» ha estat l'èxit de la Festa Major, doncs l'envelat estava ple de gom a gom.

Francament, reconeixem que formen un conjunt de primera. Llàstima que el seu llenguatge no sigui una mica més net; sembla que uns artistes d'aquesta talla no haurien de recórrer a la xabacaneria per tenir èxit. No cal donar-los tota la culpa a ells, doncs, com a perfectes negociants, ofereixen al públic allò que han comprovat que els agrada. Ens van semblar de signe positiu aquests dos comentaris, pescats entre la massa:

—«Fan el què volen, eh! Si aquests «tíos» es proposessin fer-nos més fermes, també ho aconseguirien. (Un xicot).

—«Ha estat molt divertit, però m'alegro de no haver portat la canalla». (Un home).

La peça còmica del dimarts, titulada «La tia de Carlos», ens va fer riure de debò. El protagonista va actuar com un veritable professional. Tots ho van fer molt bé. Va ésser molt remarcable l'acurada presentació. No hi faltava detall. La nostra felicitació pel grup escènic de Canet de Mar.

La vetllada de boxa anunciada pel dimecres no va tenir lloc degut a que els que havien d'actuar, havien marxat de

vacances qui sap a on. Per substituir-los es va organitzar «Lluita lliure». Els que hi entenen diuen que ho fan molt bé, però sembla que la boxa hauria tingut més èxit. El fet és que hi havia poca gent. Probablement molts ja estaven cansats de perdre nits i se'n van anar a dormir.

En quant al futbol, no en direm gran cosa, perquè depèn d'una altre comissió. Els partits que es van celebrar van tenir bastant caràcter de Festa Major. Potser, tenint en compte les qualitats del nostre equip local, valdria la pena que els millors jugadors es reservessin per jugar només un dia i buscar-los-hi un contrincant d'anomenada. És una simple opinió personal.

El concurs de fotografia, com cada any, ha donat un to artístic i cultural a la festa.

Apenes hem tingut ocasió de parlar amb cap element de la colla del Tiro al plat», però tenim la impressió que és un grup on hom es diverteix de debò.

Els festivals infantils del dilluns sí que podem assegurar que van tenir un èxit autèntic. Segur que per la mentalitat dels infants, el dilluns va ser la «seva» festa major. La seva assistència a l'envelat per la representació dels pallassos i malabaristes, va ésser massiva i reien de manera que donava gust de sentir-los. I a la tarda, al camp de futbol, un es preguntava d'on surt tanta mainada, molts acompanyats dels seus pares. No és fàcil organitzar diversions variades per tanta gent menuda, disposant de tan poc temps per practicar-les i per això demanem disculpa si algun infant no va ser prou ben atès. En conjunt sembla que tothom va disfrutar molt. Cal agrair la col·laboració de la casa «Trinaranjus» que va obsequiar als infants amb una beguda a cada festival. Els «caballitos» i les parades van acabar d'arrodonir la festa.

L'audició de sardanes es va celebrar en un ambient molt animat. Potser no hi va participar tanta gent com era d'esperar, però el grup sardanista del nostre poble en va sortir força satisfet. Estem convençuts que si aquest grup no defalleix, dintre de pocs anys, la sardana tindrà el lloc que es mereix en les festes del nostre poble.

De l'extensió d'aquest resum es desprèn que la Festa Major 1973 ha estat bastant satisfactòria, i això gràcies a la col·laboració de tots. No oblidem que això darrer és fonamental. Sense la participació de tots, les festes més arrelades, desapareixen del nostre poble.

S. BONET

Peixateries Santa Eulàlia

de PERE MARTIN

Peix fresc i congelat
Especialitat en llagostes vives
Marisc de totes classes
Vivers propis

Servei a domicili

Placa de l'Ajuntament (Pisos Barbany)

SANTA EULALIA DE RONSANA